

Arrest

nr. 179 926 van 21 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat P. GOVAERTS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soenniet van Koerdische origine te zijn. U zou afkomstig zijn uit Mosul, Centraal-Irak, waar u uw ganse leven met uw ouders woonde, eerst in de Al-Karama wijk en daarna in de Al Nabi Younis wijk. U behoort tot de Doski-stam. Na de inname van Mosul door Daesh werd u in de buurt van Nabi Younes gearresteerd door Daesh, met een auto naar een huis gebracht en daar bedreigd. U werd er gedurende een periode van 5 dagen vastgehouden, met dagelijkse bedreigingen. Specifiek eiste men van u dat u de Koerden in uw wijk zou aanspreken en hen zou overtuigen om zich aan te sluiten bij Daesh. Tevens werd u gevraagd om met hen mee te vechten en mensen te vermoorden. Toen u toegaf en zei dat u zou meewerken, liet men u vrij. U werd

vervolgens met een auto bij een medisch centrum in de buurt van uw woning afgezet. Daesh had u vier dagen de tijd gegeven om te doen wat ze van u vroegen. Daarop besloot u om te vluchten. U vertrok op 4 september 2015 vanuit Irak met de auto naar Turkije. Vandaaruit reisde u verder clandestien tot u in België aankwam op 17 september 2015, waarna u op 18 september 2015 een asielaanvraag heeft ingediend.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u uw originele Iraakse identiteitskaart en nationaliteitsbewijs neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw recente herkomst uit Mosul, Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen dergelijk risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u recent, in 2015, Mosul heeft verlaten. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u wel enige algemene kennis heeft over de stad Mosul, maar dat deze kennis echter als absoluut ontoereikend kan worden beschouwd voor iemand die beweert er zijn ganse leven te hebben gewoond en Mosul pas in september 2015 te hebben verlaten.

Zo blijkt vooreerst dat uw kennis over uw nabije omgeving als vrij summier kan worden gecatalogeerd. Hoewel u enkele wijken in Mosul weet op te noemen alsook de verschillende bruggen over de Tigris, slaagt u er niet in om aan te tonen dat u de stad ten gronde kent. Zo situeert u het pretpark van de stad Mosul in uw eerste gehoor aan de andere kant van de Tigris – m.a.w. niet aan de kant van uw eigen wijk Nabi Younes – en beweert u in uw tweede gehoor zelfs dat dit pretpark vlakbij de Mosul Dam gelegen is. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het 'Mosul Amusement Park' zich wel degelijk aan dezelfde rivierzijde als uw wijk Nabi Younes bevindt. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat enerzijds het pretpark gesitueerd is in het centrum van de stad Mosul terwijl anderzijds de Mosul Dam op ongeveer 50 km afstand van de stad Mosul gelegen is. Een dergelijke afstand tussen beide punten kan men dan ook bezwaarlijk catalogeren als zijnde 'vlakbij' elkaar. Bovendien spreekt u zichzelf ook tegen in uw opeenvolgende verklaringen hieromtrent: uw bewering tijdens uw 2de gehoor dat u nooit naar het pretpark van Mosul bent geweest strookt immers niet met uw verklaringen tijdens uw 1ste gehoor, waarbij u aangaf er wel enkele keren met uw ouders naartoe geweest te zijn (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 13 en CGVS d.d. 12.04.2016, p. 6).

Daarbovenop slaagt u er niet in om de wijken op te noemen die u doorkruist op uw weg van Nabi Younes naar de rivier de Tigris, weet u niet of er een Palestijnse wijk bestaat in Mosul, weet u niet of er

een universiteit is in Mosul en weet u zelfs niet of Mosul een internationale luchthaven heeft (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 3 & 6, en CGVS d.d. 23.02.2016, p. 14). Tot slot is het ook zéér opmerkelijk dat u geen enkel dorp rondom/buiten Mosul kent (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 14).

Voorts dient op basis van uw verklaringen ook te worden vastgesteld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u het laatste jaar in Mosul onder het bewind van Daesh heeft doorgebracht. Gevraagd naar sinds wanneer Daesh in Mosul was, geeft u uiteenlopende antwoorden. Zo vermeldt u bij DVZ 9 juni 2015 (gehoorverslag CGVS, afgelegd voor de DVZ vraag 5). Tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS situeert u de inname van Mosul eveneens in 2015 (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 11). Dat dit niet louter een vergissing van uwentwege over het jaartal betreft, blijkt uit uw aanvankelijke verklaringen dat u niet lang na de inname van Mosul door Daesh gearresteerd werd en u deze arrestatie in 2015, net voor uw vertrek uit Mosul, situeert (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 23). Pas tijdens uw tweede gehoor geeft u correct aan dat Daesh op 9 juni 2014 Mosul heeft ingenomen (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 11). Dit gezegd zijnde mag er van u verwacht worden dat u een gebeurtenis van een dergelijke draagwijdte toch zonder problemen onmiddellijk op correcte wijze kan situeren. Verder kan u geen details geven over de inname van de stad. Zo wist u niet langs welke kant Daesh Mosul binnenviel, en wist u niet of er in Mosul zelf gevochten was (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 12 en CGVS d.d. 12.04.2016, p. 11). Gevraagd over welke historische monumenten of gebouwen door Daesh vernield werden, vermeldt u enkel de Nabi Younis moskee, terwijl het CGVS over informatie beschikt dat o.a. het beroemde Mosul Museum, de sjiitische Al-Qubba Husseiniya moskee, en de Tombe van het Meisje eveneens vernield werden. Over de Mosul Dam dacht u dat deze door Daesh werd opgeblazen (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 13), iets wat niet klopt met de feiten. U weet niet wat er met de bibliotheek van Mosul was gebeurd, en u kan eveneens niets vertellen over het lot van de christenen in Mosul (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 13 – 14). Nochtans beschikt het CGVS over informatie dat de bibliotheek van Mosul in februari 2015 werd geplunderd, en dat de christenen in Mosul verplicht zijn om ofwel zich tot de Islam te bekeren, ofwel een zgn. beschermingsbelasting of 'jizya' te betalen, ofwel de stad te verlaten. Daarnaast blijven uw verklaringen over mogelijke bombardementen of ontploffingen in Mosul zéér vaag en onduidelijk. Zo gaf u aan dat u wel het lawaai van vliegtuigen had gehoord maar dat u niets wist en niets gezien had over bombardementen (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 14 – 15). Uit informatie blijkt echter dat controleposten van Daesh in Mosul sinds 8 augustus 2014 regelmatig het doelwit waren van bombardementen door de internationale coalitie. Alles samengenomen is het dan ook weinig waarschijnlijk dat u als inwoner van Mosul niet op de hoogte zou zijn van dergelijke opmerkelijke gebeurtenissen in de stad.

Daarnaast is het op zijn minst merkwaardig dat u bitter weinig kan vertellen over hoe het dagelijkse leven onder Daesh in Mosul eraan toeging. Zo werd u herhaaldelijk gevraagd om de situatie in de stad te beschrijven, de regels die door Daesh werden opgelegd en de manier waarop het leven veranderde na de komst van Daesh. U slaagt er echter op geen enkel moment in om ook maar enig detail te geven. Uw verklaringen dat veel mensen worden vermoord, dat meisjes werden ontvoerd, dat jongeren werden meegenomen om te gaan vechten, dat de mensen niet meer naar buiten durfden komen, etc. overstijgen het niveau van eenvoudige algemeenheden immers niet (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 10 – 11 en CGVS d.d. 12.04.2016, p. 13). Van iemand die onder de terreur van Daesh in Mosul heeft geleefd, mag op zijn minst verwacht worden dat hij hier op zéér gedetailleerde wijze over kan vertellen. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, heeft Daesh immers een niet te onderschatten impact op het dagelijkse leven in Mosul. Naast talloze publieke bestraffingen en executies werden er door Daesh ook een groot aantal regels opgelegd aan de plaatselijke bevolking. Zo heft de terreurgroep zelf belastingen en wordt er door de Hisba – de Islamitische moraalpolitie – een strenge religieuze code opgelegd waarbij onder meer het dragen van T-shirts met slogans in het Engels verboden is, bedrijven dienen te sluiten tijdens de gebedstijden, mobiele telefoons verboden zijn, het afspelen van populaire muziek in de wagen verboden is, etc. Wanneer er naar uw kennis van dergelijke regels gepeild werd, slaagt u er echter opnieuw niet in om uw recente herkomst uit Mosul geloofwaardig te maken. Gevraagd naar wat er gebeurde tijdens de gebedstijden, beperkt u zich tot het verklaren dat 'mensen werden vermoord' (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 14). U gaf daarenboven aan dat u op dat moment nog zonder problemen muziek van populaire zangers kon afspelen in uw wagen, iets wat op zijn minst opmerkelijk is (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 15). U beweert verder op geen enkel moment een publieke bestraffing of executie te hebben aanschouwd (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 15). Tot slot wist u ook niet of Daesh zelf diensten of instanties in het leven heeft geroepen na de inname van Mosul, en had u geen weet van het feit of Daesh over een eigen politie beschikte of niet (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 16).

Geconfronteerd met uw beperkte kennis over het recente leven in Mosul onder het bewind van Daesh, gaf u aan dat de reden hiervoor was dat u 'niet naar buiten ging' (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 12, 13 en

17). Deze verklaring kan in het licht van uw overige verklaringen echter moeilijk aanvaard worden, aangezien u in een latere fase zelf aangaf toch 'heel soms' buiten te gaan en aangezien u zich tevens buitenshuis bevond bij de door u aangehaalde ontvoering door Daesh. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw vader contacten onderhield met uw oom die uw vader op zijn beurt informeerde over de gebeurtenissen in Mosul (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 11). Op basis van alle bovenstaande elementen dient dan ook geconcludeerd te worden dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw recente herkomst uit Mosul.

Bijkomend dient er te worden opgemerkt dat u op geen enkele manier concreet kunt verduidelijken op welke manier u uit Mosul bent geraakt en uiteindelijk Irak hebt kunnen verlaten (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 19 – 22). Wanneer u gevraagd wordt hoe u concreet uw reis voorbereidde en uit Mosul geraakte, slaagt u er niet in om ook maar enige details hierover te geven. U beaamt dat het moeilijk is om Mosul te verlaten, maar claimt dat het voor uzelf gemakkelijk ging. Het enige concrete element dat u aanhaalt m.b.t. uw vluchtroute is dat u de weg genomen heeft langs bushalte 'Garaj Al Shimal' en dat jullie richting het noorden gingen. Verder spreekt u in algemene termen over de weg die u nam om Mosul te verlaten ('we moesten gewoon een straat nemen en rechtdoor rijden', CGVS d.d. 23.02.2016, p. 20 – 21) en slaagt u er niet in om enige details te verschaffen over uw vluchtroute. Gevraagd naar de controleposten die u tegenkwam op uw vlucht, beweert u dat er verschillende Koerdische controleposten waren tot aan de grens van Turkije, maar dat u gewoon mocht doorrijden en niet gecontroleerd werd omdat u Koerdisch sprak. Gelet op de actuele context in Irak en het feit dat u vanuit Daesh-gebied kwam, is dit weinig aannemelijk. Daarbovenop zijn ook uw verklaringen hieromtrent weinig coherent: zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor dat u uw paspoort had moeten tonen aan de controlepost, en tijdens het tweede gehoor gaf u aan dat het uw Iraakse identiteitskaart was (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 21 en CGVS d.d. 12.04.2016, p. 20-21).

U beweert daarnaast met niemand contact te hebben opgenomen om uw vlucht voor te bereiden, maar gewoon op de dag zelf een taxi te hebben genomen (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 17-18). Dit is echter volkomen ongeloofwaardig in het licht van de informatie waarover het CGVS beschikt, waaruit blijkt dat het verlaten van de stad Mosul allerm minst een eenvoudige zaak is. Hoewel u op dat moment bovendien samen met uw ouders in Mosul verbleef, besloot u desalniettemin dat het beter was om toch alleen te vertrekken. Uit bovenstaande informatie blijkt echter dat het ongeoorloofd verlaten van gebieden onder controle van Daesh door de terreurorganisatie wordt aanzien als een politieke verzetsdaad, met zware gevolgen voor familieleden en/of eigendommen die achterblijven. Gevraagd naar of u zich wel degelijk bewust was van de risico's van een dergelijke aanpak, beweerde u dat er inderdaad een risico was dat uw ouders vermoord zouden worden maar dat jullie niet samen konden reizen. De verklaring die u hiervoor gaf, namelijk dat uw moeder slecht te been was, houdt al helemaal geen steek in het licht van het feit dat u aangaf Mosul met de wagen verlaten te hebben. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u uw ouders aan een dergelijk risico zou hebben blootgesteld, eens te meer daar u bovendien door Daesh zelf was gewaarschuwd dat uw ganse familie zou vermoord worden indien u zich niet binnen de vier dagen zou aanmelden (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 17- 19 en 23). Uw uiteindelijke verklaring dat Daesh uw ouders niet kent (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 18) strookt bovendien niet met uw eerdere verklaringen dat u aan uw ontvoerders had verteld waar u woonde (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 25). In het licht van de informatie waarover het CGVS beschikt inzake de moeilijkheidsgraad om Mosul te ontvluchten, kan er van u verwacht worden dat u de voorbereiding van uw vertrek, uw reisroute en de aanvang van uw reis in detail kan beschrijven en verduidelijken. Bovendien bent u op 4 september 2015 uit Irak vertrokken en bent u reeds op 17 september 2015 in België aangekomen. Het feit dat u op zo'n korte tijd in België bent geraakt, wijst erop dat u een goed voorbereide en geplande reis hebt ondernomen, en strookt niet met uw bewering dat u in alle haast en op een geïmproviseerde manier uw land diende te verlaten.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat er daarom weinig geloof kan worden gehecht aan uw bewering afkomstig te zijn van en onafgebroken in Mosul te hebben gewoond. Dit maakt dat aan uw asielrelaas – dat onlosmakelijk verbonden is met uw recente verblijf in Mosul – eveneens weinig geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u er (in die periode) zou hebben meegemaakt. Er dient daarom te worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u gegronde redenen heeft om voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin te vrezen, en evenmin bestaan er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u ter staving van uw asielaanvraag neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs tonen uw persoonsgegevens aan, de welke hier niet ter discussie staan. Zij werden uitgereikt in 2010 en tonen aldus uw recent verblijf in Mosul tot 2015 niet aan. Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs werden voorgelegd aan de Federale Politie ter verificatie. Na analyse blijkt dat er de nodige twijfels bestaan over de authenticiteit van uw Iraakse identiteitskaart, aangezien het door u voorgelegde type identiteitskaart normaal gezien door de provincie Basrah wordt afgeleverd, terwijl uw identiteitsdocument door de provincie Dohuk is uitgegeven.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Mosul, Irak.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 12.04.2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor meerdere malen uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Mosul, Irak. Zo werd u bij aanvang van beide gehoren op het CGVS (d.d. 23.02.2016 en 12.04.2016) gewezen op uw medewerkingsplicht en het belang van het afleggen van correcte, waarheidsgetrouwe verklaringen. Tijdens het 2de gehoor op het CGVS werd u na een reeks vragen die peilden naar uw kennis over Mosul en omgeving en na het bespreken van de door u meegebrachte documenten geconfronteerd met de vaststelling dat uw herkomst uit Mosul ongeloofwaardig bleek, waarop u reageerde door te stellen dat uw documenten wel authentiek zijn en dat u wel degelijk afkomstig bent uit Mosul (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 10-11). U werd een tweede maal geconfronteerd met de gebrekkige geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Mosul na een reeks vragen over het dagelijkse leven in Mosul onder het bewind van Daesh, waarop u opnieuw heel weinig informatie naar voren kon brengen. U reageerde door te stellen dat u wel degelijk uit Mosul afkomstig bent maar dat u niet naar buiten ging (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 10-11). Bij het bespreken van uw reisroute werd u een derde maal geconfronteerd met de gebrekkige geloofwaardigheid die u hieromtrent aan de dag legde en de verplichting die op u rust om mee te werken (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 18).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert een schending aan van de zorgvuldigheidsplicht juncto de motiveringsplicht juncto artikel 1 van het Verdrag van Genève.

Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat hij een Koerd is en uit het noorden van Irak afkomstig. Verzoeker vervolgt dat hij door de aanwezigheid van Daesh in deze gebieden en zijn Koerdische afkomst bijzonder veel risico loopt. Verzoeker besluit dat er gelet op de documenten die hij bijbrengt, zijn Koerdische afkomst alsook zijn verklaringen tijdens interviews, niet getwijfeld kan worden aan zijn afkomst is uit het noorden van Irak

2.2. Stukken

De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift nog een fotokopie van de een bladzijde uit haar paspoort.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

De bestreden beslissing wijst verzoekers asielaanvraag af op grond van de vaststelling dat zijn verklaring zijn hele leven tot aan zijn vertrek in september 2015 in Mosul verbleven te hebben niet geloofwaardig is.

De Raad stelt vast dat verzoekers kennis over de stad Mosul ernstige gebreken vertoont in die mate dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering uit Mosul afkomstig te zijn. Zo blijkt vooreerst dat verzoekers kennis over zijn nabije omgeving zeer summier is. De bestreden beslissing stelt

dienaangaande vast: *“Hoewel u enkele wijken in Mosul weet op te noemen alsook de verschillende bruggen over de Tigris, slaagt u er niet in om aan te tonen dat u de stad ten gronde kent. Zo situeert u het pretpark van de stad Mosul in uw eerste gehoor aan de andere kant van de Tigris – m.a.w. niet aan de kant van uw eigen wijk Nabi Younes – en beweert u in uw tweede gehoor zelfs dat dit pretpark vlakbij de Mosul Dam gelegen is. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het ‘Mosul Amusement Park’ zich wel degelijk aan dezelfde rivierzijde als uw wijk Nabi Younes bevindt. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat enerzijds het pretpark gesitueerd is in het centrum van de stad Mosul terwijl anderzijds de Mosul Dam op ongeveer 50 km afstand van de stad Mosul gelegen is. Een dergelijke afstand tussen beide punten kan men dan ook bezwaarlijk catalogeren als zijnde ‘vlakbij’ elkaar. Bovendien spreekt u zichzelf ook tegen in uw opeenvolgende verklaringen hieromtrent: uw bewering tijdens uw 2de gehoor dat u nooit naar het pretpark van Mosul bent geweest strookt immers niet met uw verklaringen tijdens uw 1ste gehoor, waarbij u aangaf er wel enkele keren met uw ouders naartoe geweest te zijn (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 13 en CGVS d.d. 12.04.2016, p. 6).”*

Dat verzoeker er bovendien niet in slaagt om de wijken op te noemen die hij doorkruist op zijn weg van Nabi Younes naar de rivier de Tigris, niet weet of er een Palestijnse wijk bestaat in Mosul, niet weet of er een universiteit is in Mosul en zelfs niet weet of Mosul een internationale luchthaven heeft doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen er jaren gewoond te hebben. Een inwoner van Mosul die er zijn hele leven beweerdelijk gewoond heeft wordt immers geacht minstens op de hoogte te zijn van het feit of er al dan niet een internationale luchthaven aanwezig is in de stad. Verzoeker weerlegt het gebrek aan kennis over de stad Mosul op geen enkele wijze in zijn verzoekschrift zodat het motief dienaangaande onverminderd overeind blijft en door de Raad wordt hernomen.

Zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoeker ooit zou gewoond hebben in Mosul blijkt hij onbekend te zijn met de situatie onder het bewind van Daesh in Mosul te zijn. De bestreden beslissing motiveert dienaangaande als volgt: *“Gevraagd naar sinds wanneer Daesh in Mosul was, geeft u uiteenlopende antwoorden. Zo vermeldt u bij DVZ 9 juni 2015 (gehoorverslag CGVS, afgelegd voor de DVZ vraag 5). Tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS situeert u de inname van Mosul eveneens in 2015 (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 11). Dat dit niet louter een vergissing van uwentwege over het jaartal betreft, blijkt uit uw aanvankelijke verklaringen dat u niet lang na de inname van Mosul door Daesh gearresteerd werd en u deze arrestatie in 2015, net voor uw vertrek uit Mosul, situeert (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 23). Pas tijdens uw tweede gehoor geeft u correct aan dat Daesh op 9 juni 2014 Mosul heeft ingenomen (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 11). Dit gezegd zijnde mag er van u verwacht worden dat u een gebeurtenis van een dergelijke draagwijdte toch zonder problemen onmiddellijk op correcte wijze kan situeren. Verder kan u geen details geven over de inname van de stad. Zo wist u niet langs welke kant Daesh Mosul binnenviel, en wist u niet of er in Mosul zelf gevochten was (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 12 en CGVS d.d. 12.04.2016, p. 11). Gevraagd over welke historische monumenten of gebouwen door Daesh vernield werden, vermeldt u enkel de Nabi Younis moskee, terwijl het CGVS over informatie beschikt dat o.a. het beroemde Mosul Museum, de sjiiitische Al-Qubba Husseinija moskee, en de Tombe van het Meisje eveneens vernield werden. Over de Mosul Dam dacht u dat deze door Daesh werd opgeblazen (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 13), iets wat niet klopt met de feiten. U weet niet wat er met de bibliotheek van Mosul was gebeurd, en u kan eveneens niets vertellen over het lot van de christenen in Mosul (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 13 – 14). Nochtans beschikt het CGVS over informatie dat de bibliotheek van Mosul in februari 2015 werd geplunderd, en dat de christenen in Mosul verplicht zijn om ofwel zich tot de Islam te bekeren, ofwel een zgn. beschermingsbelasting of ‘jizya’ te betalen, ofwel de stad te verlaten. Daarnaast blijven uw verklaringen over mogelijke bombardementen of ontploffingen in Mosul zéér vaag en onduidelijk. Zo gaf u aan dat u wel het lawaai van vliegtuigen had gehoord maar dat u niets wist en niets gezien had over bombardementen (CGVS d.d. 23.02.2016, p. 14 – 15). Uit informatie blijkt echter dat controleposten van Daesh in Mosul sinds 8 augustus 2014 regelmatig het doelwit waren van bombardementen door de internationale coalitie. Alles samengenomen is het dan ook weinig waarschijnlijk dat u als inwoner van Mosul niet op de hoogte zou zijn van dergelijke opmerkelijke gebeurtenissen in de stad.”*

Verzoeker blijkt voorts geheel onbekend te zijn met het dagelijkse leven onder Daesh en beperkt zich dienaangaande tot clichématige algemeenheden zoals “veel mensen worden vermoord, meisjes werden ontvoerd, jongeren werden meegenomen om te gaan vechten en de mensen durfden niet meer naar buiten komen”. Aangezien Daesh volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, een ingrijpende impact op het dagelijkse leven in Mosul heeft mag van iemand die onder de terreur van Daesh in Mosul heeft geleefd op zijn minst verwacht worden dat hij hier op zéér gedetailleerde wijze over kan vertellen, *quod non in casu*.

Terecht concludeerde de bestreden beslissing dienaangaande dan ook dat op basis van de bovenstaande elementen geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers herkomst uit Mosul, minstens niet aan zijn verblijf in de stad nadat deze door Daesh was ingenomen.

Dit blijkt overigens eens te meer op de wijze waarop verzoeker zijn ontsnapping uit de stad beschrijft om uiteindelijk Irak te verlaten. De bestreden beslissing stelt hierover vast als volgt: *“U beweert daarnaast met niemand contact te hebben opgenomen om uw vlucht voor te bereiden, maar gewoon op de dag zelf een taxi te hebben genomen (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 17-18). Dit is echter volkomen ongeloofwaardig in het licht van de informatie waarover het CGVS beschikt, waaruit blijkt dat het verlaten van de stad Mosul allerminst een eenvoudige zaak is. Hoewel u op dat moment bovendien samen met uw ouders in Mosul verbleef, besloot u desalniettemin dat het beter was om toch alleen te vertrekken. Uit bovenstaande informatie blijkt echter dat het ongeoorloofd verlaten van gebieden onder controle van Daesh door de terreurorganisatie wordt aanzien als een politieke verzetsdaad, met zware gevolgen voor familieleden en/of eigendommen die achterblijven. Gevraagd naar of u zich wel degelijk bewust was van de risico’s van een dergelijke aanpak, beweerde u dat er inderdaad een risico was dat uw ouders vermoord zouden worden maar dat jullie niet samen konden reizen. De verklaring die u hiervoor gaf, namelijk dat uw moeder slecht te been was, houdt al helemaal geen steek in het licht van het feit dat u aangaf Mosul met de wagen verlaten te hebben. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u uw ouders aan een dergelijk risico zou hebben blootgesteld, eens te meer daar u bovendien door Daesh zelf was gewaarschuwd dat uw ganse familie zou vermoord worden indien u zich niet binnen de vier dagen zou aanmelden (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 17- 19 en 23). Uw uiteindelijke verklaring dat Daesh uw ouders niet kent (CGVS d.d 12.04.2016, p. 18) strookt bovendien niet met uw eerdere verklaringen dat u aan uw ontvoerders had verteld waar u woonde (CGVS d.d 23.02.2016, p. 25). In het licht van de informatie waarover het CGVS beschikt inzake de moeilijkheidsgraad om Mosul te ontvluchten, kan er van u verwacht worden dat u de voorbereiding van uw vertrek, uw reisroute en de aanvang van uw reis in detail kan beschrijven en verduidelijken. Bovendien bent u op 4 september 2015 uit Irak vertrokken en bent u reeds op 17 september 2015 in België aangekomen. Het feit dat u op zo’n korte tijd in België bent geraakt, wijst erop dat u een goed voorbereide en geplande reis hebt ondernomen, en strookt niet met uw bewering dat u in alle haast en op een geïmproviseerde manier uw land diende te verlaten.”*

Gelet op wat voorafgaat sluit de Raad zich aan bij de conclusie van de commissaris-generaal waarbij deze stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering afkomstig te zijn van en onafgebroken in Mosul te hebben gewoond. Dienvolgens kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas dat onlosmakelijk verbonden is met zijn verblijf in Mosul.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing vast als volgt: *“De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.*

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo’n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de

Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Mosul, Irak.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 12.04.2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor meerdere malen uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Mosul, Irak. Zo werd u bij aanvang van beide gehoren op het CGVS (d.d. 23.02.2016 en 12.04.2016) gewezen op uw medewerkingsplicht en het belang van het afleggen van correcte, waarheidsgetrouwe verklaringen. Tijdens het 2de gehoor op het CGVS werd u na een reeks vragen die peilden naar uw kennis over Mosul en omgeving en na het bespreken van de door u meegebrachte documenten geconfronteerd met de vaststelling dat uw herkomst uit Mosul ongeloofwaardig bleek, waarop u reageerde door te stellen dat uw documenten wel authentiek zijn en dat u wel degelijk afkomstig bent uit Mosul (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 10-11). U werd een tweede maal geconfronteerd met de gebrekkige geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Mosul na een reeks vragen over het dagelijkse leven in Mosul onder het bewind van Daesh, waarop u opnieuw heel weinig informatie naar voren kon brengen. U reageerde door te stellen dat u wel degelijk uit Mosul afkomstig bent maar dat u niet naar buiten ging (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 10-11). Bij het bespreken van uw reisroute werd u een derde maal geconfronteerd met de gebrekkige geloofwaardigheid die u hieromtrent aan de dag legde en de verplichting die op u rust om mee te werken (CGVS d.d. 12.04.2016, p. 18).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanspraak raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.”

Verzoeker weerlegt ook dit motief op geen enkele wijze zodat dit onverminderd overeind blijft en door de Raad wordt overgenomen.

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift nog een foto toe van de eerste bladzijde uit zijn paspoort en beperkt zijn verweer tot het benadrukken dat uit de documenten die hij bijbrengt duidelijk blijkt dat hij Koerd is en afkomstig uit het noorden van Irak waar de situatie allesbehalve stabiel is en gewelddadigheden veelvuldig voorkomen.

Uit de toegevoegde kopie blijkt evenwel dat verzoekers paspoort werd afgeleverd in Dohuk terwijl hij verklaarde afkomstig te zijn uit Mosul en er zijn hele leven te hebben gewoond tot aan zijn vertrek naar Europa.

Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoeker afkomstig zou zijn uit Dohuk brengt verzoeker geen enkele informatie bij waaruit blijkt dat er in Dohuk actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig december tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER